

Luka 9,1-6

Propovijed: **Slušajte neznatne**

napisao Danijel Dragaš

2025.



SVI MI TREBAMO VREMENA

1. **(Luka 9,1-2)** Sazva dvanaesticu i dade im moć i vlast nad svim zlodusima i da liječe bolesti. I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike.

1.1. **(Matej 10,1-2)** Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov, i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov, Filip i Bartolomej, Toma i Matej carinik, Jakov Alfejev i Tadej, Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda.

1.2. Tekst nam kaže da je Isus pozvao dvanaesticu. Otkud je Isus pozvao dvanaesticu? Zapravo, kako je izgledala služba učenika od Isusa koja je trajala između tri do pet godina? Jesu li oni nakon prvog poziva od Isusa napustili svoje živote koje su do tada imali, ili su i dalje u epizodama izvršavali svoje dužnosti: biti otac, biti muž, biti skrbnik za svoju obitelj?

1.3. Drugim riječima, jesu li oni kampirali svih pet godina pa ih on sada, dok kampiraju, poziva da se njemu približe jer im mora nešto reći? Ili su oni, dok ih poziva, bili doma sa svojom obitelji gdje su izvršavali dužnosti koje su ih čekale nakon što se vrate sa putovanja?

1.4. Nažalost, mi nemamo jasan odgovor u Bibliji svezi mnogo stvari koje nas zanimaju. Možda sam ovo već rekao, ali vrijedi ponoviti, Biblija nije biografija Isusa Krista, ona ne sadržava sve one trenutke gdje možemo jasno vidjeti: je li se Isus glasno smijao ili tiho, je li volio plesati ili ne, koji su njegovi hobiji bili, koji sport mu je bio najdraži, je li više bio ekstrovertna ili introvertna osoba, je li imao puno prijatelja dok je bio mali ili nije? Sva ta, i mnoga druga pitanja, su nama sakrivena.

1.5. Mi možemo samo nagađati po kontekstu Biblije kakav je bio Isus i kako je izgledala služba dvanaestorice, ali i tada, mi ćemo tu i tamo pogriješiti, to je dio tumačenja Biblije. Ali, ono najvažnije, ono zbog čega je Isus došao na svijet, to sve imamo u evanđeljima.

1.6. U redu, vratimo se na gore navedena pitanja. Kada bih morao osobno zaključiti što je vjerojatnije, rekao bih da su učenici od Isusa imali pauzu od svoje službe.

1.7. Jedan od razloga je: njihova svakodnevna suočavanja sa Isusovim učenjem i sa Isusovim čudesima. Ona su sigurno bila na trenutke previše za njih; trebalo je vremena da oni sve procesuiraju u svome umu i u svojoj duši. A to su jedino mogli učiniti kroz pauze koje su imali tijekom svoje službe.

1.8. Isto tako, nerazumno bi bilo od Isusa da je tražio da odmah napuste svoje obitelji kako bi izvršavali petogodišnju — svakodnevnu — službu s njim. Isus to nikada ne bi tražio od njih, i sam je imao obitelj.

— Drugim riječima, znao je šta znači biti član obitelji i da svaki član nosi neku vrstu odgovornosti unutar svoje zajednice. —

1.9. S tim rečeno, svi mi trebamo vremena da probavimo nešto šta je od velike važnosti. Cijeli proces gdje instinktivno preispitujemo, važno, ponavljamo u svome umu ono šta smo učeni, je neophodan za nas. Kontinuirano intenzivno učenje koje nikada ne prestaje — ne može biti dobro za nas. Koliko god je učenje važno, toliko je i sam proces kroz koji postepeno prihvaćamo ili ne prihvaćamo ono šta smo učeni.

1.10. Toliko je nepoznanica vezano za naš sutrašnji dan da danas ne možemo reći: „*Ja vjerujem u ovo učenje*“, barem ne na početku. Samo tijek našeg života isprepleten sa istinom evanđelja može pokazati da li učenje Isusa Krista drži vodu ili ne. Kroz taj isti proces su morali proći i učenici Isusovi ja vjerujem. Tako da, Isus sada poziva svoju dvanaesticu nakon pauze koju su imali, i on, i oni.

BOG OTAC JE ISUSA IZABRAO A NE OBRNUTO

2. Kao nastavak na to, tekst govori da im je Isus dao vlast nad zlim dusima, i da liječe bolesne.

2.1. Kako sam ljubitelj Starog Zavjeta, pokušao sam što više produbiti moje znanje kako je izgledao odnos između Jahve i njegovih „pomazanika“ koji su imali doslovan dijalog s njim i koji su činili čudesa u njegovo ime. I zašto me zanimalo njihov odnos? Pa zbog Isusa. Mi nigdje ne vidimo u Novom Zavjetu doslovno zapisan dijalog između Isusa i Boga Oca — dok u Starom Zavjetu to imamo.

2.2. Navesti ću nekoliko primjera:

1. Jahve daje instrukcije Jošui nakon smrti Mojsija. Govori mu šta će se slijedeće dogoditi, i ohrabruje ga da čvrsto stoji i da se ne boji jer je on s njim kao što je bio i sa Mojsijem¹.
2. U ovom događaju Jahve ohrabruje Mojsija da digne svoj štap prema moru. Tada će se more razdvojiti kako bi Izraelci mogli prijeći po njegovom dnu, dok će Egipćani skupa s faraonom biti potopljeni².

¹ Jošua 1,1-9

² Izlazak 14,15-18

3. Prorok Samuel dobiva od naroda zahtjev da im izabere kralja koji će vladati nad njima. Samuelu se to nije svidjelo, ali Jahve se javlja Samuelu i govori mu da učini kako ga je narod i tražio³.

2.3. Kao što sam i maloprije naveo iznad, žao mi je da nemamo zapisano u evanđeljima o čemu su razgovarali Isus i njegov Otac dok se on povlačio u samoću kako bi se molio. Ali ono što znamo sigurno jest da je on isto „pomazanik“ Božji. „Jedinstveni pomazanik“, ali pomazanik kao i ostali u Starom zavjetu.

2.4. I dok nam autori pišu da je Isus dao vlast dvanaestorici, ja se pitam: jesu li oni kao Izraelci razumjeli da je vlast ultimativno došla od Boga Oca? Drugim riječima, jesu li oni zbog znanja Starog zavjeta shvaćali da je Bog Otac dao instrukcije Isusu da tako učini? Ja vjerujem da da.

2.5. Moj prijedlog je ovaj: iako je Mojsije digao štap i razdvojio more, iako je Samuel pomazao kralja, iako je Jošua išao u osvajanje teritorija buduće obećane zemlje — Bog je taj koji im je dao autoritet i instrukcije da to učine.

— Tako i Isus, da mu Otac nije dao autoritet, on ne bi imao vlast dati svojim učenicima da čine čudesu. —

2.6. Zašto je ovo tako bitno? Naime, za razliku od crkvene doktrine (Sveto Trojstvo) gdje je Isus jednak svome Ocu, gdje je on isto bitan kao i Otac njegov — ja vjerujem da je Otac najbitniji, a da je njegov Sin — kojega je on izabrao za svoga pomazanika — najbitniji za nas jer ga je Otac *izabrao da bude njegov jedinstveni pomazanik*; to jest da bude vladar cijelome čovječanstvu.

2.7. S tim rečeno, ako gledamo odnos Isusa i njegovog Oca kroz crkvene leće, onda Isus nije trebao biti poslušan Ocu, zašto i bi, pa on je isto bitan kao i Otac. Drugim riječima, on ima isti autoritet kao i njegov Otac, i ne treba tražiti njegovo savjetovanje ili odobrenje da učini nešto.

— Ja vjerujem da je to krivo i da to nije biblijska perspektiva. Isus je bio poslušan Ocu jer je znao da je Bog njega izabrao, a ne obrnuto. —

2.8. E sad, zašto je važno da gledamo Isusa kao ljudsko biće koje je izabrano da bude pomazanik od strane Boga baš kao što je to činio Bog i u Starom zavjetu? „Zbog nas“, bi bio moj kratki odgovor.

2.9. Je li Isus naš put? Je! I ako je on odlučio biti poslušan, onda se i mi trebamo truditi biti poslušni.

2.10. Možda će netko reći: „*Ali Danijele, Bog se doslovno obraćao svojim pomazanicima, kako da mi znamo što znači biti poslušan Bogu kada s nama ne komunicira na taj način?*” Da, Bog se direktno obraćao svojim pomazanicima, ali to ne znači da se nama ne obraća — itekako nam se obraća. Kroz svoga Sina nam se obraća.

³ 1. Samuelova 8,1-22

2.11. I svaki put kada smo suočeni sa životnom odlukom gdje ne znamo što moramo učiniti, pitajmo Isusa i njegove apostole i dobit ćemo Božje instrukcije što nam je učiniti. Ali, ako vjerujemo da je Isus kao Bog jednak Bogu Ocu, instinktivno ćemo odbaciti pomisao da to učinimo – *ta on je Bog* – on mene ne razumije do kraja, ja sam ljudsko biće koje je ranjivo, dok on nije! Tu leži jedan od glavnih problema sa crkvenom doktrinom o Svetom Trojstvu ja vjerujem.

2.12. Prije nego krenemo dalje želim još ovo reći: vjerujem da je jedan od razloga zašto imamo zapisan dijalog između Boga i njegovih pomazanika bio – jer su ga oni sami zapisali. A znamo da Isus ništa nije zapisao, tako da autori evanđelja su mogli samo zapisati ono što su vidjeli vlastitim očima, ili ono što je Isus htio podijeliti s njima. Kao na primjer njegov dijalog sa sotonom – gdje je bio sam s njim⁴.

BOG OTAC I NJEGOV SIN, ISUS KRIST, BIRAJU NEZNATNE

3. U redu, idemo dalje. Tekst nam kaže da ih je poslao propovijedati narodu o kraljevstvu Božjem. O kojem se točno narodu radi? Jesu li apostoli išli Židovima i poganima propovijedati, ili samo Židovima?

3.1. U Mateju 10,5 imamo odgovor na to pitanje: „Tu dvanaestoricu posla Isus i naredi im: 'K poganima ne idite, ni u jedan samarijski grad ne ulazite, nego, naprotiv, idite k izgubljenim ovcima doma Izraelova!'“

3.2. Ovo je prvi put da Isus čini nešto slično onome što su i farizeji imali običaj raditi. Na što točno mislim? Farizeji su odlazili u različite krajeve Izraela i, dok su poučavali narod (na trgovima i u sinagogama), nastojali su ih uvjeriti da postanu dio njihove frakcije – farizejske sljedbe. Jedina razlika je u tome što su učitelji te sljedbe imali autoritet u očima naroda govoriti im što trebaju činiti kao narod.

3.3. S tim rečeno, i naši svećenici već tisuću i više godina imaju autoritet govoriti nama što trebamo činiti za Boga i crkvu. Tko im je dao taj autoritet? Bog ili oni sami sebi? Ja vjerujem da su, u oba slučaja, taj autoritet dali sami sebi, a mi kao običan narod već stoljećima slijepo vjerujemo u njega.

3.4. I zašto ovo govorim? Vratimo se na Isusa. Koga on šalje? Neznatne u očima naroda. Apostoli su bili obični ljudi: neki ribari, neki trgovci, neki carinici... neki zeloti. Kad malo bolje razmislim – kakva ekipa! Ne samo da su bili obični ljudi, nego su neki od njih bili i omraženi među narodom.

— Takve ljude Isus šalje. —

3.5. Ne znam poznajete li priču o Gideonu iz Starog zavjeta.

⁴ Vidi propovijed 21, §§1.-1.1.

Gideon je bio jedan od neznatnih u očima svoga naroda. Sam je to rekao kada ga je Jahve pozvao da porazi neprijatelje Izraela: „*On mu odgovori: ‘Oprosti, Gospodaru, ali kako da izbavim Izraela? Moj je rod najslabiji u Manaševu plemenu, a ja sam najmanji u kući oca svojega*’⁵.“

3.6. U tekstu vidimo da Bog šalje neznatnog da spasi svoj narod. To je činio nebrojeno puta kroz povijest.

3.7. Još jedan primjer je kralj David — potomak Isusa Krista — koji je bio najmlađi sin u svojoj obitelji. Kada se birao novi kralj, nitko, pa čak ni prorok Samuel, nije pomislio da će Bog izabrati Davida⁶.

3.8. Uglavnom, tema se proteže od Starog zavjeta pa sve do Novog — gdje Bog, a isto tako i njegov Sin, Isus Krist, biraju neznatne u očima ljudi kako bi spasili svoj narod od neke vrste nevolje.

NJIHOVO ĆE PROGLAŠENJE KRALJEVSTVA BOŽJEG IMATI DVA ISHODA

4. U redu, idemo dalje.

4.1. **(Luka 9,3-6)** I reče im: „Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! I da niste imali više od dvije haljine! U koju god kuću uđete, ondje ostanite pa odande dalje pođite. Gdje vas ne prime, iziđite iz toga grada i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih.“ Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali evanđelje i liječili posvuda.

4.2. **(Matej 10,5-15)** Tu dvanaestoricu posla Isus uputivši ih: „K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcima doma Izraelova! Putom propovijedajte: ‘Približilo se kraljevstvo nebesko!’ Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte! Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje.

U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete. Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati. Gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu. Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sedomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.”

4.3. „Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni kruha, ni novca...”

Na prvi pogled izgleda kao da Isus ne želi da njegovi učenici koriste razum.

Razumno je, kada idemo na put, uzeti sve što nam je potrebno: novčanik, hranu, rezervnu odjeću i ostalo. Zašto je onda Isus dao takve upute svojim učenicima?

4.4. Vjerujem zbog ovoga: Isus je htio da učenici na putovanju nauče da će njihovo proglašenje kraljevstva Božjega imati dva ishoda:

⁵ Suci 6,15

⁶ 1. Samuelova 16,6–7.11–12; 1. Samuelova 17,14

1. Jedan je taj da će ih oni koji prihvate njihovu poruku zavoljeti i dati im sve potrebno da opstanu tijekom puta.

2. Drugi je da će ih oni koji odbiju poslušati — otjerati i uskratiti im resurse potrebne za život.

4.5. I kada su učenici doživjeli da ih netko odbacuje zbog poruke o kraljevstvu Božjem, to im je bio šok. Zašto šok? Pokušajmo se staviti u njihove cipele i zamisliti njihova očekivanja: „*Idemo propovijedati svome narodu o dolasku Mesije. Svaki Židov — naš brat — od rođenja je učen o Mesiji i blagoslovu koji će donijeti. Zašto bi netko odbio tako prekrasnu vijest, pa makar došla i od nas? Još k tome, činit ćemo čuda!*“

4.6. Sigurno su vjerovali da ih nitko neće odbiti sada kada čine čudesa. Vjerovali su da će cijeli narod shvatiti da su poslani od Boga.

Ali nije bilo tako. Bili su odbijeni, bili su u strahu da neće imati hrane za sutra, u strahu da će se smrznuti dok spavaju vani nakon što su ih otjerali iz mjesta.

4.7. Zato im je to bio šok — nisu mogli vjerovati da njihov narod može biti tako tvrda srca. I upravo ih to Isus htio naučiti, a i nas koji se nazivamo njegovim učenicima.

4.8. Svi mi duboko u sebi vjerujemo da nas naš narod, naši prijatelji i naša obitelj nikada neće odbaciti dok im naviještamo da ljubimo Krista i njegovo evanđelje.

Vjerujemo da će nam baš oni priteći u pomoć i voljeti nas bez obzira što ih sramotimo s našom porukom pred drugima. Vjerujemo da nam neće stvarati probleme iako nosimo evanđelje.

4.9. Ali hoće. Naša poruka boli. Poruka o Kristu razdire ljudsku dušu — ona je razotkriva onakvom kakva jest. Tada naši bližnji mogu postati neprijateljski nastrojeni prema nama, što ima izravne posljedice za naš život.

4.10. Dok to ne iskusimo — ono što su iskusili apostoli — vjerujemo duboko u sebi da nam bližnji nikada ne bi nešto takvo učinili.

Upravo to uvjerenje Isus je htio srušiti u svojim apostolima.

Drugim riječima, pripremao ih je za ono što ih čeka u budućnosti, a nas priprema da se i nama isto može dogoditi.

4.11. Naravno, u svemu tome postoji i ona druga strana, ona nosi utjehu za nas — ima i onih koji će nas ljubiti zbog naše poruke. Oni će nam postati najveći blagoslov ovdje i sada, sve dok jednog dana ne vidimo Isusa Krista, našega Kralja.

ON TO NE TRAŽI OD NAS

5. S tim rečeno, vjerujem da je Isus još jednu vrlo važnu stvar htio naučiti svoje učenike.

5.1. Pročitajte Luku 12,22–32 sami za sebe. Vjerujem da u tom događaju Isus uči narod da se Bog oduvijek brinuo o svom narodu.

5.2. Na kraju samog teksta Isus govori: „*Tražite kraljevstvo nebesko, a to će vam se nadodati.*“

5.3. Pod „nadodati“ misli na sve što je čovjeku potrebno za život: hranu, odjeću, itd.

5.4. Idemo sad primijeniti Isusovo učenje na događaj gdje on šalje svoje apostole na misionarsko putovanje.

5.5. Apostoli su tražili i propovijedali kraljevstvo Božje tijekom svog prvog misionarskog putovanja, a kroz narod, Bog se pobrinuo da imaju smještaj i hranu dok su propovijedali i činili čudesu.

— Isusovo učenje se doslovno ispunilo u životima apostola dok su išli izgubljenim ovčama Izraela. —

POOVRŠNO TUMAČENJE I ZAMKE

6. S tim rečeno, uvijek postoji zamka ako neki događaj protumačimo površno. Zato želim podijeliti još nekoliko misli s vama.

6.1. Mnogi učitelji kroz povijest tvrde: „*To su pravi sljedbenici Isusa Krista — tako izgleda učenik koji želi služiti Bogu. On se ne brine što će jesti i piti. Tko to slijedi, Bog će mu dati sve što mu je potrebno za život.*“

6.2. S tom tvrdnjom se mogu djelomično složiti.

Zašto? Moramo imati na umu da je riječ o *izoliranom događaju*, kad je Isus svoje učenike poslao na poseban način.

6.3. Kasnije, prije nego što je predan svećeničkim poglavarima, Isus je rekao svojim učenicima: „Kad vas poslah bez kese, bez torbe i obuće, zar vam je išta nedostajalo?“

„Ništa,“ odgovorili su mu. „Ali sada,“ reče im, „tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! Tko nema mača, neka proda svoj ogrtač pa ga kupi!⁷“

6.4. Tekst jasno pokazuje da je Isus ohrabrivao učenike da koriste razum koji im je Bog dao. Kasnije su ga koristili kako bi se brinuli o sebi i drugima tijekom svoje službe.

6.5. Ovo nam govori da su planirali gdje, kada i kako će učiniti sljedeći korak.

Drugim riječima, Isus nije rekao u Luka poglavlje 12: „*Nemojte se brinuti uopće.*“

On je rekao: „*Nemojte se tjeskobno brinuti.*“

6.6. Zato se djelomično slažem s onim učiteljima — njihova poruka može biti zavaravajuća.

Ako se tumači kao „Nemojte se brinuti uopće“, to može sugerirati da imamo pravo prestati koristiti razum, da možemo sve ostaviti samo zato što Bog traži od nas.

6.7. Po mom mišljenju, takav stav je opasan i iracionalan. Sebične odluke mogu proizaći iz njega, jer ignorira odgovornost koju imamo prema ljudima oko sebe.

⁷ Luka 22,35-36

6.8. Poznajem čovjeka koji je zbog sličnog vjerovanja poslao svoju bolesnu majku u dom. Majka koja se cijeli život brinula za njega i njegovu obitelj — kuhala, prala, čistila — sada je tražila pomoć od sina i njegove žene.

Ali oni su nažalost rekli u svome srcu: „*Ne možemo to učiniti, Bog nas je prvenstveno pozvao da služimo crkvi (tražimo kraljevstvo Božje), a to je najvažnije. Draga mama, ideš u dom, iako nas preklinješ da to ne učinimo.*“

6.9. Drugim riječima, motivirani sebičnošću, napustili su razum i opravdali svoj postupak pogrešnim tumačenjem Isusovih riječi: „Tražite prvo kraljevstvo Božje.“

Nažalost, izabrali su pasivnost prema majci, iako su istovremeno mogli odgovorno promovirati Božju sliku, tražeći kraljevstvo Božje kroz ljubav i odgovornost prema bližnjima.

6.10. Katastrofa, Bog nikada ne traži od nas da napustimo svoje odgovornosti koje imamo kao muž, kao sin, kao žena, kao djed, kao baka, kao dobar susjed, kao dobar radnik, ili kao dobar poslodavac. Bog ne traži od nas da se ne brinemo kako ćemo zaraditi novac, ili kako ćemo posaditi plodove u vrtu kako bi imali na sezonu hrane. Ne, on to ne traži od nas!

6.11. Ali traži ovo, on hoće da prvo tražimo njega, a ako tražimo njega, to će se vidjeti u našim životnim plodovima koji su utemeljeni u svjesnosti da nosimo odgovornost pred njim prvenstveno.

6.12. Sebe i svoj život vidim u Isusovom učenju, kroz tijek moje bolesti naučio sam se tjeskobno ne brinuti šta će sutra biti, moj današnji mir se nalazi u traženju kraljevstva Božjeg. Ali to ne znači da sam stao živjeti, to ne znači da sam prestao brinuti se o obitelji, o kućnim računima, o poslu, itd.

SLUŠAJTE NEZNATNE

7. U redu, idemo dalje. Vrijedi ponoviti, tko su izgubljene ovce koje Isus spominje u tekstu? Ako ste bili sa mnom od početka Lukinog Evanđelja onda znate da su izgubljene ovce izraelski narod. A zašto su izgubljene ovce? Pa kroz sve moje propovijedi polako ali opširno objašnjavam zašto su, tako da, ako niste sa mnom od početka, ohrabrujem vas da to učinite.

7.1. „Besplatno primiste, besplatno dajte“. Isus ne želi da učenici tijekom svog putovanja zaborave tko im je dao autoritet. Jer ako na sekundu zaborave, početak će odlučivati tko bi trebao primiti izlječenje a tko ne.

7.2. Lako je moguće da kada su nekoga izliječili, a nakon toga mu rekli poruku o kraljevstvu, isti ih je napustio. I kada bi apostoli gledali tko sluša poruku a tko ne, počeli bi odlučivati tko će primiti blagoslov izlječenja a tko ne. Drugim riječima, uzeli bi autoritet za sebe, i s tim činom bi prestali promovirati milostivog Boga – a to Isus nikako ne želi da se dogodi.

7.3. Isto tako u ono vrijeme su postojali samoprozvani liječnici (vračari) koji su uzimali novac od naroda za svoje usluge. Isus ne želi da njegovi učenici među narodom budu gledani kao vračari koji uzimaju novac za svoje usluge.

7.4. U redu, idemo dalje. „Gdje vas ne prime, iziđite iz toga grada i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih.“ Isus im kroz instrukcije nagovještuje da će ih neki primiti zbog poruke dok

drugi neće. Oni koji ne budu poslušali njihovu poruku, Isus im zapovijeda da pred njima otresu prašinu sa sandala.

7.5. Čudan čin, zar ne? I nije zapravo. U ono vrijeme svaki Židov dok bi putovao u poganske gradove, nakon što bi se vraćao doma u Izrael, na samoj granici gdje prestaje hodati po poganskoj zemlji, otresao bi prašinu sa svojih sandala. A zašto je to radio? S tim činom je želio pokazati sebi, svome narodu, a i poganima, kako sve što je nečisto, ostavlja iza sebe. Drugim riječima, kada bi to učinio, on bi indirektno rekao poganima: „*Vi ne poznajete našeg Boga Jahvu, vi njemu ne pripadate!*“

7.6. S tim rečeno, vjerujem da Isus ovdje primjenjuje narodni običaj i govori svojim učenicima: „*Vi učinite isto onima koji vas ne budu slušali, otresite prašinu sa svojih sandala u namjeri da im indirektno tim činom pokažete da nisu ništa bolji od pogana. Zapravo, oni su isti kao i pogani, neposlušni su jedinome i pravome Bogu. Ako vas ne poslušaju, onda nisu pravi Židovi. Znači, iako su im otac i majka Židovi, to ništa ne znači. Pravi Židov će poslušati vašu poruku.*“

7.7. Idemo polako prema kraju. „Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sedomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.“

7.8. Zašto će biti sedomskom i gomorskom kraju lakše na Sudnji dan nego što će biti tom gradu?

7.9. Ako smo čitali priču o Sodomi i Gomori, onda znamo koliko je narod u tim krajevima bio razvratno pokvaren⁸.

7.10. Kako će onda gradovi koji ne poslušaju apostole lošije proći nego Sodoma i Gomora? Odgovor je jednostavan, jedino je izraelski narod kroz povijest dobio *potpunu objavu* tko Bog je, i zašto je stvorio ovu realnost.

7.11. Drugi su dobivali na kapaljku, izraelski narod je dobio jezero znanja. I zato oni nemaju pravo reći da nisu razumjeli, da nisu znali, da nisu obaviješteni, da nisu naučeni, poučeni, itd. Moja izjava ide rame uz rame sa Isusovom izjavom: „*Tko više primi, od njega će se više i tražiti.*“ E,

— Izraelci su primili najviše, i zato će njihova kazna biti veća nego bilo kome drugome. —

7.12. Nadalje, po tekstu vidimo da će kazna na Sudnji dan biti „pravedna“, pa ja pitam crkvu: gdje tu spada doktrina o vječnom paklu, kako vječni pakao može biti pravedan ishod? Gdje leži logika u vašoj doktrini dok čitate ovaj tekst?

7.13. Za kraj, slušajmo neznatne, pogotovo one u kojima vidite život rođenja odozgo. Nemojte ih odbaciti samo zato što nemaju značku na prsima: svećenik, pastor, pop. Oni su tamo negdje, blizu vas, molim vas, slušajte neznatne!

⁸ Postanak 18,20–21; 13,13; 19,4–5